

BORBA

III 78064
Glasilo Jug. Del. in Kmet. v Argentini

Posebna izdaja proti Krvavi diktaturi v Jugoslaviji

Buenos Aires Aprila 1931

Jugoslovanski Matteoti Djaković - Hecmovič

Dve leti vojasko fašistovske diktature v Jugoslaviji.

Dne 6. januarja je minulo dve leti ke je, koje krvnik Jugoslavije kralj Aleksander; proglasil se za kralja velike Jugoslavije.

Dve leti strašnega terorja nad-svobodemislečimi proletarskimi in narodno revolucionarnimi bojevniki. Kaksen je pritisk ralejnov-zavednih borcev nam dokazuje sledeče pripovedovanje iz zapora ubeglega hrvata, pristaša znane Radičeve Rep. Kmetijske stranke.

Stevilo nesrečnežev kateri se padli pod krutim režimon je nad sto. Ubežnik govori:

Štiri mesece zapora katerega sem preстал v zagrebških policijskih zaporih, sem presely v sosedni celici Pavleta Morganoviča. Tajnika jug. kom. str. Tekon mojega štiri mesečnega zapora sem hil redno tedensko pretepan, ko sem se temu začel zoprstavlja-ti sem bil kaznovan z večdnevni postom tako, da sem fizično popolnoma izhujšal zgubil sem 10 1/2 kg. svoje teže. Moja redna hrana se je sestala, z 1/4 kg. včasih se nezavzignega kruha in 1/2L koruzzne mlačne vode katero so tudi od časa do časa spremljali razno vrstni mrčesi. Groza, me večkrat spreleti, ko se spomnin na sliko; kako sem stikal po umazanem perilnem tlaku za skorjico kruha ter jo potem zavžil olajšujoč si tako strašen glad: kateri mi je večkrat povzročal vrtoglavost.

Hujše od hujšega pa so bili, onih pet dni mučenja katerim je podlegel moj celični sosed Morganovič.

"Zasliševanje" Morganoviča se prične 27. julija 1929. Odvedeje ga ob 9 uri zvečer in povrnejo se z njim v celico ob eni uri popoldne, skozi špranjo v vratih sem opazil kako ni Morganovič se moral zdržati na nogah, vlekla sta

ga dva čuvarja katerim je vstrajno pomagal tretji suvajoč pesreč-neza z brčami. Ko odidejo krvniki nagovorim soseda kateri mi teškim naporom in mukami odgovori: "... stršno je tovariš vse ude so mi strli..." pozno v noč sledi stokanje, katero mi ne dovoli da zatisnem oči.

Naslednjega dne, spet se vrnejo "zasliševalci" in edvedejo Morganoviča pozno v noč se vrnejo z njim, sledi spet strašna noč poslušanja jadikovanja.

Dne 29 se, stvar že toliko pohujša da vidim ko se pozno vračajo čuvarji kako nesejo Morganoviča zavitega v nekem umazanem platnu, ni moral več hoditi, dolgo sem se trudil da se sporazumen z njim, po dolgem čakanju trudo izmučen dobim odgovor: "Daaes... so... mi izbili zobovje..."

Isto se ponovi dne 30 po noči, so z vodo mocočega da se malo zave ga odvedli in ko so se z njim vrnili, zaman sem skužal z njim govoriti... pozno noč je sledelo stokanje na pol mrtvega. Dan pozneje sem imel priliko da pogledam iz hodnika v celico Morganoviča in na grozo sem opazil, kako mu z nagega gornjega života na več krajih visi razmesarjena koža in isto tako iz lic, členi na rokah so mu jako otekli in prsti so mu brez nohtov. Poleg njega na krvavi deski je s svinčnikom napisan listič, katerega pograbim ko se stražnik zamoti z mojimi ostalimi tovariši, kateri snažijo jetnišnico, vsebina njegova se glasi: "Tovariš z menoj je pri concu, gotovo me ubijejo ker nočem izdati svojih sodrugov. Z menoj v grob gredo tajnosti. Naprej ponosno do maščevanja nad trinogi... zdravo... Morganovič".

Čeravno si ne vem tolmačiti je-li bile se mogoče mrcvariti Morganoviča, slišim ko ga spet naslednjo noč odpeljejo, ko se z njim vrnejo, se je samo čulo teško stokanje, katero se spremeni vpojemovalno hropenje in končo nastane tisina; potem ko se sunkoma sliši kako se nekaj premetava v celici. Dalje sem poslušal ali bil sem prepričan da je končalo "zasliševanje" Morganoviča. On ni bil več živimi.

Naslednjega dne je pred Morganovicevo celico stal čuvar in ni bilo dovoljeno prebljžati se njegovi celici.

Krog polnoči ugasnejo vse svetilke v jetnišnici, čuje se kako se polglasno pogovarjajo ključavničar z ostalimi čuvarji. Pot si rasvetljujejo z žepnimi električnimi svetilkami, na dvorišču se sliši prihod tešga avtomobila. Po več naglih poveljih zaječe vrata celice mojega soseda in sliši se kako vlačijo mrtvo truplo našega tovariša po hodniku, med tem ko edn izmed njih odpre okno dva pograbit mrtveca in ga vržeta iz drugega nadstropja na dvoriščni kameniti tlak.

Naslednjega dne je vse "svobodno časopisje" velike jugoslavije z velikim mastnimi črkami javljalo najgusnejšo laž; da se je nevaren komunist samoumoril skocivši skozi okno policijska zapora.

Nad stopolitičnih kaznjencev je istega dne stopilo v gladovno stavko katera pa je bila ugašena z enotetskimi batinami.

Vse to se je vršilo pod krutim rabeljnom g. Bedekovicem, kateri ima v svoji službi najdivje balkanske krvnike in popopolnem odobravanju "premilos tljivega našega dobrega kralja".

Ne samo mi, ampak, tudi drugi govore.....

Krvavi dokument strahovlade vojaške skornje belega orla je strašen, Blazni kralj Aleksander 1. Velike jugoslavije je s pomočjo svojih zvestih psov podjarmil v svojo suznost razne narodne skupine katerim načeljujejo srbi hrvati in slovinci, izginil je ponosni črnogorec zasledovan kakor divja zver je svobodoželeči macedonec, strelja in ubija se na najgroznejše načine mlade in stare, kateri niso pripravljeni da se do-vole vladati po bed aku, kateri ne pozna kot samo vojasko garnizijo in frivolve dame visokorodne vlačuge. Narodi in jezikovne majšine katere so poznali svoje tradicije, ljudstava katera so vse svoje življenje bile za svejo samoodvinstnost so prisiljeni da sluzijo "velikemu". Hrvatje, Makedonci, Crnogorci albanci Kosovega; Slovenci, Nemci, Ogrji, Turki, Bolgarji in Rumuni; vse je podvržene nasilju velikosrbskega režima kateri je napravil iz vseh teh ljudstev kolonjalne narode, nenasitnega francoskega imperjalizma Kateri od časa do časa diplomatično poiskusi ako so mu popolnoma udani da potem diktira raz-

ne sporazume, med se ostalimi državicami Balkana in srednje Evrope. Niso pa to kaki temeljiti mirovne pogodbe, ali kakega resničnega trgovskega značaja; nego so to same politične spletke katerihse Francoski imperjalizem poslučuje včasih za udrditev svojih rušečih se temeljev režima. Posebno pa se sedanji politični položaj izrablja ter se uzgaja močan železen obroč nasproti ponosno se dvigajoči delavsko kmetijski državi Rusiji. To nam je jasna priča, ko novice samih jugoslovansk fašistovski časopisov poročajo o pomajnkranju učiteljskih in uradniških metst za preganjane iz Julijske Krajine. Med tem ko se po več javnih mestih daje prednost, ostankom zloglasne Vranglove Armade; katera še vedno čaka pripravnega trenutka da se vrne na širne ruske poljane seječ smrt med ruske kmete in delavce.

Da se natančneje seznanimo, naše čitatelje o umazani politiki krvnika Karagjorgjevica; pride-nemo dva odstavka iz tukajšnjega lista "La Nación" ravno oni je ta list kateremu je konzularno

podjetje plačalo 50. reci in piši argentinskih pesov da je poslal enega reporterja kateri z fotograficnim Aparatom v roki ves razburjen naskakoval tribune, ob priliki velikega prvega nastopa Fašistov Sokolov; ali ne tribune onih revnih delavcev in služkijin kateri so se te prireditve udeležili nego samoene tribune, kjer sta sedela dva predstavnika belega orla krvavega režima nesrečne Jugoslavije.

"La Nación" Dne 25. Marca 1931 toje pred štirinajstimi dnevi piše. Pod naslovom "La Situación En Yugoslavia" stran 4. med vrstami se čita: "... En Yugoslavia se habla de la guerra con Italia como de una remota posibilidad y se opina que sería un conflicto terrestre. En todo caso, en los últimos tiempos se ha tomado medidas muy serias para evitar toda provocación, toda manifestación adversa a Italia. En el curso del verano pasado, durante el cual el rey entregó al ejército las nuevas banderas yugoslavas, en medio de grandes festejos nacionales fueron ejecutados en Trieste varios jóvenes yugoesla-

vos acusados de un atentado contra un diario fascista, y el gobierno yugoeslavo para no dejar de festejar el gran gesto del rey, prohibió toda la noticia al respecto en la prensa nacional. Hasta ese punto llega el régimen dictatorial de Yugoslavia en su voluntad de no herir la susceptibilidad italiana.

El régimen dictatorial hace desaparecer los nombres originales y las banderas de las provincias; en aras de unificación, y las diversas regiones serán designadas en adelante por el nombre de sus ríos principales.

In esa forma se spera fortalecer el sentimiento unitario del pueblo y preparar a éste para cualquier eventualidad, aunque remota, de acontecimientos críticos.

Ka ko se "mirnim" potom vrši to in z "oddobravanjem" naroda nam doka že članek nadalje in sicer:

"La situación interior de Yugoslavia escapa hasta un cierto punto al juicio extranjero. Actualmente, no son muy bien venidas en ese país las visitas de publicistas extranjeros independientes. La censura se aplica no solamente a los despachos telegráficos sino también a las cartas dirigidas al exterior. La destacada escritora dinamarquesa Karin Michaelis publicó últimamente atroces relatos de las crueldades sufridas por los presos políticos en las cárceles de Yugoslavia. Las denuncias y la tortura son a la orden del día, y parece que de ese infierno no puede trascender ni una palabra. Se dice que la gendarmería real interviene en tales maniobras bárbaras".

Kaj pravijo k temu gospodje pri "Slov. Tedniku". Čemu se ne potom konzulata obrnejo de tukajsnje policije in storijo zapleniti "La Nación" dobro bi bilo ako bi tudi odgovornege urednika storili zapreti v Devoto kakor so to storili z Cotičem.

Često krat se drznejo pisati v "Luciferjevem Tedniku", kako se mi upamo govoriti o stvareh katere ne javlja svetovno časopisje. Nam je že dobro znano da meščansko časopisje katero danes širom celega sveta izhaja da je časopisje podpirano po raznih bankah in reakcionarnih zavodih mednarodnega značaja. Vprašamo kako da ni "Fašistovski Tednik" ničesar poročal o aretaciji g. Cotiča, kakor je že mnogim znano je njegova aretacija se precej komplicirana. Kako nič ne pišejo, glasila kadar nočejo! Tudi ona ne katera se včasih hočejo izdajati za protifašistovske.

[Delavci sodite!]

Podpiraj svoj list.

Boj Fašizmu, papežu ter njegovim hlapcem na Paternalu

Proglas Jug. Kom. Skupine

Sodrug sedružice, slovanske narodnosti današnja kapitorlistična druhal, skuša na vse pretege da čim tesneje pritisne delavske množice celega sveta. Milijoni presposelnih delavcev in kmetov so izgnani na cesto, njihove družine so na ta način obsojene na lakoto in mizerjo. Severna Amerika, najbogatejša država na svetu, Angleška gospodarica najbogatejših kolonij katirih prebivalce v imenu "kulture" izmuzuje v svoje korsti: tako Argentina ni ubijala temu naravnemu pojavu kapitalističnega družabnega reda. Čas je tovarisi da si ustvarimo jasno sliko o položaju.

Argentina, polkolonjalna država, z svojimi širnimi polji katero se prišteva veliki svetovni žitnicinam nudi sliko lakote.

Ali čudno, pravimo o lakoti ko vemo prav dobro da preostaja toliko žita od lanske žetve, da se letos na več krajih kmetje odpojejo žetvi in se z svojo družino podajo na pot, iskajoč v družbi polskin (peonov) živež za se in za svoje družine. Mnogo je kolonov, katerim so trgovci ustavili kredit ko so uvideli, da njihova žetev radi padanja žitne cene ne doprinese niti toliko, da bodo ti v stanu povrniti svoje dolgove. Niso pa to dolgoviti kateri so narasli radi nerednega životarenja in pijančevanja, nego poznani trdi poljski kruh (galleta) ta je odvzet delavnim ljudem in njihovim gladnim družinam.

V poročilih tukajšnjih reakcionarnih časopisov, se mnogo krat čita kako razni občinski upravitelji (Intendenti), dokazujejo potrebn večjega števila orožnikov ali policajev. Naštevajoč seveda pri tem velike množice presposelnih poljskih delavcev, kateri se čes noč naselijo v bližino vasi. In ker je tih včasih do petsto, so ti jako nevarni, ker lačni, kot so, ne spoštujejo: tujega blaga. V predmestju Tres Arroyos, se teh nabere število nad pet tisoč. Med njimi in lokalno policijo je že prišlo do krvavih spopadov, ko se jih je hotelo izgnati izpod železniških mostov kateri nudijo nesrečnežem vsaj malo zavetja proti vetru in dežju.

Tukajšnje državne oblasti, katere ne morejo pristne črnokožne argentince označiti kot nevarne "ruske" agente, kakor se pogostoma imenuje mestni iztrdani proletarjat, pošiljajo tem, v prvi vrsti dobrooborožene žandarje in pozneje pa razne komisije katere proučujejo položaj kako naj bi se prihodnje leto sejalo. Tako lačnim se pošilja kot prva pomoč žandarje potem filozofe kateri često govore o neki očetovski ljubezni "garnizerja" moža ki si je z škornjo prilastil tukašnjo najvišjo oblast. Možja katerega prva "milostna" kretnja je bila uničiti vse do sedanje delavsko pridobitve; društva, strokovne in politične organizacije in tako izročiti delavstvo v roke nikdar sitih kapitalističnih krvososov, Usta-

noviši Fasšitovske sindakate kakor Confederazione Nazionale de trabajo.

Reakcija tukajšnje Fašistavsko Vojske vlade razsanja ze od začeta ka njenega vladanja nad razredno zavednim delavcev neglede na narodnost. Ni je vasic v kateri bi ne bil izgnan mož za katerim zamañ vprašuje gladno število otročičev. Zapor v Villa Devoto se prepolni politično zavednih delavcev med katerimi je tudi naš rojak Jože Cotič bivši član Jug. Kom. Str. Argentine. V Montevideju je nesteto naših najpožrtvovalnih sodrugov kateri dalec od svojih morajo trpeti posledice izgnanstva v zaporih Argentiske "siberije" Usuaia ječi že mnogo naših sodrugav.

To se sadovi "zdrav" operacije katera se vrši, po oni veliki "revoluciji" 6 septembra. Ko dnevno narašča mizerja in nezadovoljstvo, se delavstvo strelja zapira in izganja.

Delavci, boj neizogiben med delom in kapitalom, ima za pozorišče že celi svet, zamañ je da križem rok pričakujemo izboljšanja. Edina pot katero so nam pokazali ruski proletarci je prava. Dolžnost je nas vsih da strnemo kakor nikdar prej tesno vrste in da poiščemo naš proster v vrstah Komunistične stranke; ter pod njenim praporjem bijemo do končne zmage.

Danes ko ves kapitalistični svet posega po skrajnih sredstvih da uzdrži svoj trhlji obstoj, se tam daleč na vshodu ponosno dviga sovjetska-Rusija edina država katera nudi svojemu 150 milijonskemu narodu blagostanje.

V kratkik dobi zadnjih petih let sta si ruski delavec in kmet pod vodstvom ruske kom. str. postavila gotove temelje nove človeške družbe katera očito kaže svetu popolno mogočnost socializma.

Sodrug, delavci nam ni teško razumeñti kaj vsega je zmožen pravi skupen trud, saj smo mi kateri smo z svojim trudom obogatili vse naše krvosese in ko smo to delali smo trpeli.

Čas je da se zjedini in ujedinjeno pod zastavo novega solnca zahtevamo krvavi racun. Nismo na tuji zemlji, mnogo je ze žrtev padlo v podzemski rovih Argentine, povsod se ponosno in izivalno dvigajo poslopja katera dnevno zahtevajo naših krvavih žuljev.

!Zato na obračun!

!Doli z Fašistovsko vojaško ditaturo!

!Za svobodo vseh socialnih je-tnikov!

!Proti obsednemu stanju in prekimu sodu!

!Za svobodno državo delavcev in kmetov!

!Za obrambo Sov Rusije!

!Zivela Kom. Stranka Argentine Sec. Tret. Inter. Jug. S

!Osrednji odbor Jug. Kom. Skupine

NARAŠČAJU SOKOL FAŠISTOV, ALI NJIHOVIM STARIŠEM

Sive vrste vojakov z njihovimi brezbarvnimi in umazanimi uniformami se bližajo trudo. Trudni obrabi pod jeklenimi klubuki izgledajo ožji in potlačeni, upadli od lakote izmučeni; so brezlični uliti v poteze strahu in groze, hlabrosti in smrti. Napredujejo tiho, brez mnogo besedi kakor so napredovali večkrat po blatni cesti bojne poljane, tiho kakor ko so se prevažali mnogo-krat dolge noči v mrzlih tovarnih vagonih; tiho brez mnogo besedi, kakor so bili mnogo krat skriti v kaki iskupini v raznih streljskih jarkih in tiho kakor so včasih do kolen v vodi naslanjajoč se eden na drugega stali v varni "kaverni". Tako sedaj korakajo nasproti domu in miru. Vračajo se tiho brez mnogih besedi.

Stari osiveli in se nedozoreli mladeniči nekateri še ne štejejo dvajset let; ni razlike medanjimi, vsi so tovarisi, ob njihovi strani korakajo njihovi poročniki se pol otroci ali vseeno večkratni njihovi poveljniki v nepozbni nočnih bitkah. Zanjimi puščajo armade mertvecev.

Se vračajo, tako, molče; bolani na pol mrtvi od lakote izmučeni, nopol oboroženi, revni njihove

ve čete so razredčene, iz oči jim sije nejasnost še vedno ne razumljajoč; rešeni, se vračajo kakor iz groba oti. Vračajo se spte v mir v življenje.

("De Regreso")

E. M. REMARQUE

Tak je bil konec organizacij katere se uzgajale "v zdravem telesu zdrave duše" kakor hočejo uzgajati naši "rodoljubi" Sokolfašisti "začensi z naraščanjem sokola z himno "Mladi vojaki".

Nesramnezi; Podleži, morajo biti oni katerih ni sram da se skrivajo pod podpisom včasih "Slovanka" ali pa "Kraševka". Prav dobro je znano vsemu tukajšnjemu delavstvu da so oni lažidopisi skovani v nesramni družbi uredništva "Slov Ted".

Polnoma smo prepričani da ni med nami delavca kateri bi spet hotel poiskusi vojno gorje, in še naj, ni je med nami "Kraševke" katera bi odobraval da se njeni otroci vzgajajo v vojaškem duhu Proklet mora biti oče ali mati katera dovoli da se njegov otrok igra "vojake". Otrok na katerem se gotovo pozna še podedovane strahote svetovnega klanja.

Toliko v lavorjev venec "bracom" podležem Čeboklju, Novincu in Capudru.

Slovenski fašisti na delu

Sodrug delavci prvi sad, slovenskega javnega fašističnega dejanja se je pokazal, nismo za man mnogo krat pisali in govorili da se ne razlikuje prav nič slovenski fašist od italijanskega ali pa drugobarvnega. Izrodki našega delavnega ljudstva so se naselili tudi semkaj in ker nikdar niso poznali poštenega dela tako hočejo tudi tukaj živeti samo da žive ne glede kako in koliko škodujejo svojcu.

Videli smo poiskuse, že vsakovrstne nesramne poskuse teh podležev, i menujejo se narodno potrebnim. Njihova podlost ne pozna mej ti ljudje se u služujejo kot vse, samo kot poštenjaki ne. Na najzloglastejših agencijah imamo tolmača, kater za mizerno placo agitira vednoza blagor naroda in Banke Germanike za svojega gospodarja kateri je največkrat kak gnusen židovski goljuf. Ni nam znano in nismo prav prepričani ako ni kdo izmed teh, rodoljubov bil celo član zloglasnega "Migdala" Nešteto je teh propadlih škribarjev kateri vsak po svoje hoče "pomagati" svojemu ljubemu narodu. Vsa ta čedna družba se zbira krog "Fašistovskega Tednika" v raznih okvirjih "Prosvete" in v neki novoustanovljeni "Sokolfašistovski Bratoščini" ne pozabeč pri vsej tej čedni kupčiji da se se da tudi v cerkvi pojoč "Glorijo" ribariti; seveda vedno in povsod in neprehoma za "narodov blagor".

Med eno zadnjih njihovih narodnih zaslug moramo jim šteti,

aretacijo Jožeta Cotiča zidarja iz Renč in policijsko zasledovanje Franca Šteharja. Da je tovariš Cotič v zaporih Devota in da se mora Sodrug Stekar potepati okrog pred policijo je osebna zasluga gorpodov kateri so uredniki "Slov. Tednika".

Ti podleži so tako nesramni da čeravno se zavedajo lokalnega političnega položaja izdajo ako treba sovaščana v roke argentinske policije. Kake posledice lahko doseže to, si lahko predstavlja oni kateri je videl sliko Cotičevega stanovanja. Strgane knjige, razmetani časopisi prebrskana postelj in razmetana obleka, tako je bilo bojno polje katero je zapustila policija, seveda odvedejoč se boj aretiranega Cotica.

Junaku Gospodu Kančiču souredniku "Slov Ted" bi svetovali naj se ne samo drzne pri policiji izposlovati aretacije in kakor zločinca, zasledovanje poštenih delavcev, nego naj tudi on spremlja policaje v "kroju" "Bratovščine Sokola".

Tako torej prej v senci slike proslulega Irigoyena, pojoč slavo bogu, organizujoč in rekrutujoč krumirje, danes kot policijski ovaduhi "služijo" svojemu "narodu". Povsod smo jih srečali samo v pošteno delavski organizaciji ne.

Med tolikimi nepoznanimi žrtvami slovenskega fašizma v Argentini kličejo po maševanju Cotič v zaporu in nepriskrbljena družina Franca Šteharja štejejo dva otroka in ženo.

Brez komentarja v zapisnik...

Dokaz z Dokazi! Žalostnimi Dokazi...

Na zahtevo ne "Fsištovskega Tednika" nego zavednih slovenskih mož in mladeničev ter naših deklet, kateri so z svojimi prostovoljnimi darovi podprli izdajo tega "Boletina" objavimo žalostno statistiko žrtev katerih so padli in se ječijo pod neznosnimi mukami terorja reakcije katera se mora izvajati samo v državi katera ječji pod trdo nogo "sargenta" Aleksandra in njegovega zveste ga garnizijskoga pomagača Živkoviča.

Statistika katera šteje nad deset tisoč političnih kaznjencev izmed katerih je zakonito kaznovanih do sedaj 400 na 1376.2 let teške ječe trije na smrt in 1500 kateri se nahajajo po raznih zaporih podeželske policije. Katero se pogostoma gosti zpretepanjem, ostali so v presledki ispuščeni in pa spet aretirani.

Nach diesem dreifachen Mord begannen dieselben grosserbsche bilitar-faschistischen Kreise, die Diktatur proklamierend, einen Mord an den anderen zu reihen. Es folgt hier eine Liste der politischen Morde. Alle näheren Angaben findet man in der vom Bunde "Freier Balkan" herausgegebenen Dokumentensammlung "Diktatur in Jugoslawien".

24. 4.1929 Gjurio Djakowitsch, Orgsekretär der K. P. J.
24. 4.1929 Nikola Hetschimowitsch, Sekretär der R. H. J.
- 5.1929 Josip Zrnek, kroatischer Arbeiter.
- 6.1929 Georgi Christoff, mazedonischer National revolutionär
- 6.1929 Zwei Albaner aus dem Kossowo.
- 6.1929 Hisnija Tschengitsch, musliman. Arbeiterdichter.
- 7.1929 Pawle Marganowitsch, Funktionär des K. J. V. J.
31. 7.1929 Mijo Oreschki, Polit. Sekretär des K. J. V. J.
31. 1929 Janko Mischitsch, Orgskretär des K. J. V. J.
31. 7.1929 Slawko Oreschki, Jungkommunist.
1. 8.1929 Ein Arbeiter in Sarajewo.
1. 8.1929 Marijan Barun in Sarajewo.
- 8.1929 Zwei Arbeiter in Sarajewo.
- 8.1929 Benjamin Finzi, Kommunist aus Sarajewo.
- 8.1929 Drei Mazedonier in Zagreb.
- 8.1929 Bartol Wukowitsch, kroatischer Bauer.
- 8.1929 Ein Arbeiter in Zagreb.
- 8.1929 Professor Tomitsch in Bosnien.
26. 8.1929 Wan, Metallarbeiter in Seniza.
26. 8.1929 Dr. Wladimir Neschitsch, Sekr. d. Roten Kreuzes, Komm.
29. 8.1929 Josip Hauk, Funktionär des K. J. V. J.
- 8.1929 Blagoj Maneff, mazedonischer Student.
- 8.1929 Chtrill Karadschoff, mazedonischer Student.
- 8.1929 Kimoff, mazedonischer Student.
- 9.1929 Babanoff, mazedonischer Student.
3. 9.1929 Mitre Babekoff, Mazedonier.
12. 9.1929 Nikola Taleff, Mazedonier.
- 9.1929 Acht Mazedonier aus der Umgebung von Galitschnik.
28. 9.1929 Brazan Brazanowitsch, Provinzsekretär der K. P. J.
- 10.1929 Spas Zlatanoff, Mazedonier.
- 10.1929 Christo Dogozanoff, Mazedonier.
10. 1929 Grigor Simoff, Mazedonier.
- 10.1929 Petko Ilkowsky, Mazedonier.
- 10.1929 Lasar Mizoff, Mazedonier.
- 10.1929 Mone Dratchkoff, Mazedonier.
- 10.1929 Stojan M. Todoroff, Mazedonier.
- 10.1929 Zwei mazedonische Gärtner aus Schip.
- 10.1929 Dr. Stanosff, Mazedonier.
- 10.1929 Tichomiroff, mazedonischer Mönch.
- 11.1929 St. C. Ghecoff, albanischer Pfarrer.
- 12.1929 Blasch Tschubela. Djogitsch, kroatischer Bauer.
- 8.12.1929 Ein politischer Gefangener in Zagreb.
- 22.12.1929 Awda Ibrakowitsch, bosnischer Bauer.
- 12.1929 Ein Arbeiter bei Wipkowzi.
- 30.12.1929 Ein Arbeiter bei Jastrebarsko.
- 1.1930 Iman Djipunoff, mazedonischer Lehrer.
- 1.1930 Ein Arbeiter bei Ogulin.
- 1.1930 Arbeiterin Militsch in Sarajewo.
1. 2.1930 Josip Bresnitschak, kroatischer Nationalist.
- 2.1930 Ein mazedonischer Buchhändler in Negotin.
17. 2.1930 Dobra Tzuzeff, Mazedonier.
17. 2.1930 Mane Georgisff, Mazedonier.
17. 2.1930 Ein Flüchtling an der jugosl. ung. Grenze.
27. 2.1930 Josip Kolaritsch, kroatischer Bauer.
- 2.1930 Iwan Toscheff, Bulgare.
- 2.1930 Stawri Zwetkoff, Bulgare.
- 2.1930 Ein Bulgare an der Grenze.

Med politične žrtve spadajo voditelji delavski Strokovnih organizacij in napredni delavci, vodite lji hrvastkin republikanskih ednot, črnogorski avtvnomisti, makedocii, obmejni bolgarji, albanci, madjarji, nemci iz Koroške.

To slike dopolnjuje še 97 spodaj navedenih potičnih umorov, med kateri mi je 32 makedoskih nacionalistov, 6 hrvatskih, 3 albanski, 2 bosanca, 2 črnogorca, 1 nemec, in 51 komunistov in revolucionarnih delavcev. to se ubijstava za katere se zna. daleč presegajo pa pravo število.

Podamo originalen dokaz kakeršnega so objavila delavska glasila Evrope ob priliki dveletnice strašne diktature. Ker je to vazen dokument ga objavimo originalno v nemščini:

- 3.1930 Iwan Oresochkowitsch kroatischer Nationalist.
7. 3.1930 Milan Zastawhikotsch, Arbeiter.
20. 3.1930 Ein Arbeiter an der jugosl. ital. Grenze.
28. 3.1930 Iwan Stefanitsch, Arbeiter.
19. 4.1930 Marko Maschanomitsch, montenegr. Kommunist.
22. 4.1930 Mijo Matijak, kroatischer Bauer.
6. 6.1930 Milan Delitsch, Kommunist.
- 6.1930 Johann Gabnai, Funktionär der K. P. J.
19. 6.1930 Afus Seissula, Mazedonier.
22. 6.1930 Nadko Stanuloff, bulgarischer Bauer.
23. 7.1930 Ein Gefangener bei Zagreb.
15. 8.1930 Josip Kolumbo-Goljew, Polit, Sekretär des K. J. V. J.
15. 8.1930 Petar Popowitsch-Aga, Orgsekretär des K. J. V. J.
30. 8.1930 Iwan Zwer, Kommunist.
- 8.1930 Karl Maire, Arbeiter.
- 8.1930 Branislaw Markowitsch, Arbeiter.
- 9.1930 Spiro Milatschitsch, montenegr. Partisane.
- 9.1930 Grujitsch, montenegrinischer Partisane.
16. 9.1930 Boschidar Wutschinoff, Landarbeiter.
16. 9.1930 Josip Dole, Eisenbahner.
16. 9.1930 Anton Landgraf, deutscher Bauer.
16. 9.1930 Radowan Djordjewitsch, Banuer.
18. 9.1930 Josip Rak, Bauer.
- 10.1930 Iman Schitz, Jungkommunist.
- 14.10.1930 Risto Samardschitsch, Funktionär der K. P. J.

Naše mnouje ji do to zadostuje, da se umazana gobezdala utrudijo prepevati slavo kapitalističnemu režimu, Dolžnost jo danes vseh delavskih zavednih moči, da se obrmejo na Ruske poljane da tam vidijo nov družabni red, kjer je vsem proizvajalcem zajamčen obstoj.

Edina pot je danes pod razvitim praporem Tretje Internacionale Delavci tovarn, Podzemski rovarji ruadarji kmetje izkoriščani vsi y eno trdono falango da zrusimo za vselej ta ze razpada družabni r red.

Vsi kot aden proti Mednarodnem. Fašizmu!

DVOJE PADLI H ŽRVTEV Glej Sliko na prvi Strani

Slika nam kaže kako so po setih dneh našli umorpenca katera stapožneje bila spoznana za sodruga Djakoviča podtajnika Jug. kom. stranke in njegovega tovariša Hecimoviča tajnika Rudče Mednarodne pomoči.

Jugoslovanske oblasti so hoteli stvar zbobnati v svet, da sta to dva nevarna verižnika, kar se pa ni dalo tako lahko ko no pritisk delavskih strank je bila primora-

na sodnijska oblast Nemške Avstrije da poseže v mäs. Razkrilo se je da sta omorjenca po aretaciji katera se je izvršila v Zagrebu bila odvedena na nemškoavstrijsko mejo in tam bila umorjena z streli iz revolverja v hrbet iz razdalje enega metra. Zdravniški izvedenci so tudi dokazali da se je umorjenima šele po smrti odvzelo žlezje na rokah čije znamenja se je poznalo.

ŽIVEL PRVI MAJ!

1. Maj ni praznik, nego je dan protesta in boja!

Bliža se Prvi Maj dan protesta delavskih množic celega sveta proti nesramnemu kapitalističnemu režimu, kateri ubija in mrcrari svetovni proletarjat v svoje korist.

Tukajšnja zmagovita provizorična Vojaško Fašistovska vlada kateri se že majo tla pod nogami, je kakor razne prejšnje vlade odredila 1. Maj kod praznik dela (tujega dela od katerega se oni maste).

Kakor nikdar prej morajo letos delavske množice, dne prvega maja zapustiti tovarne stavbišča in polja, ne z prazničnim razpoloženjem nego ta dan mora več kot vsaki dan leta, posvečen

razrednemu boju izdoriščanih proti svojim krvosesom.

Dan bboja na katerega se moramo pripraviti sedaj delavci, vsch narodnosti, boj razrednih delavcev in kmetev proti reakciji katero vrši "sargent" uprov. vlade. boj proti novo ustajajočemu Iri-goyenizmu kateri ima na sveji vesti dneve kakor "Semana trágica" in druga ubojstva delavnih sil, boj tudi proti onim kateri se imenujeje "Socjaliste" ko pa niso nič drugega kakor zadnji stebri razpadajoče kapitalistične družbe. Proti onim Socjalistom kateri imajo v svojih vrstah Machdonada "socialista" kateri pošilja topove v kolonije za interese svojih angleških kapitalistov.

Zato Proti fašizmu Živel Prvi Maj